

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Nonii Marcelli Saiae A Roccha Gloriosa in septem
Dauidicos Psalmos pœnitentiales vulgò appellatos
Oratoriæ Paraphrases**

Saia, Nonio Marcello

Parisiis, 1558

In Septimvm Poenitentiale Psalmum oratoria Paraphrasis 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31647

IN S E P T I M V M
P O E N I T E N T I A L E M

Psalmum oratoria
Paraphrasis 7.

*Omine Iesu Christe qui
in te sperantes non deseris
ad te clamantes non despici-
cis te quærentes non fugis
et te desiderantes non respuis te hu-
miler supplico ut mihi qui in præce-
denti oratione meæ propriæ virtutis
diffidentiam confessus sum tua potenti
virtute spiritualis letitiæ sobriam ex-
ultationem elargiri digneris, ad quam
impetrandam suspirans dico,*

*Domine exaudi orationem meā,
auribus percipe obsecrationem
meam, Etsi sæpè sæpius ô domine ad
te cordis mei pedibus qui affectus sunt
cucurri ut orationem meam audires,
iterum in præsentiarum domine pater*

G 3 mi-

misericordiarum & totius consolationis
illud idem repetere non erubesco ut ora-
tionis meæ repetitio deuotionis sit con-
firmatio, nec me tedet semper orationis
verba reiterare quia sæpius iniquitatis
opera reficio, & ideo quod in iustitia
mea non exaudias peto sed in tua ve-
ritate: nam tu qui verax es & in ve-
ritate pœnitentibus veniam promisisti
exaudi me pœnitentem, scilicet in tua
& non in mea iustitia, in tua, inquam,
misericordia & veritate quæ pœniten-
tem iustificat: peto enim eam tuæ mis-
ericordiæ iustitiam quam in præsenti se-
culo exerces & non illam quam in fu-
turo seculo exercebis, illam tuæ miseri-
cordiæ iustitiam peto quā non ex meis
meritis sed quam tuæ iustitiæ præstare
est & pœnitentibus promisisti, quare
ad te configio domine, domine exaudi
orationem meam pro peccatis meis ad
te porrectam, da effectum orationi meæ

&

& remitte peccata mea, & si plenā orationem exaudire non vis saltem Aribus percipe obsecrationem meā,
& exaudi me in veritate tua, propter veritatem tuam scilicet complendam.
Dixisti enim, Conuertimini ad me & ego conuertar ad vos: exaudi dico me in tua iustitia, à qua decidi, restituendo in obseruantia scilicet præceptorū tuorum per quam iustificor, exaudi deprecor in veritate & in iustitia tua, id est per filium tuum qui veritas est & vera iustitia per quem omnes iustificamur.
Et non intres in iudicium cum seruo tuo, Ego enim non amicus tua amicitia propter meam iniquitatem dignus, nec filius quia patrem te ob peccata reliqui sed tantum seruus tuus sum, qui à te fugitiuus misericordia indigens veluti prodigus ille ad se conuersus ad patrem in quem peccauerat rediit, ad te reuertar pacemque quero.

G 4   Non

Non ergo tu domine in futuro intres
mecum in districtum iudicium cum il-
lis qui iustitiam suam iactantes de ea
maxime presumunt quibus per Pro-
phetam dicas, Quid vultis mecum
iudicio contendere omnes dere-
liquistis me, Non sic ego, sed iustitia
mea coram te nullam esse reputo, quia
seruus tuus sum, non superbus, non con-
tra stimulum recalcitrans, sed tibi per
omnia obediens, ideo deprecor non in-
tres in iudicium cum seruo tuo, Quia
non iustificabitur in conspectu tuo
omnis viuens, Nam si apud te quis
suo iustificetur iudicio (cum nemo vi-
uentium sic iustus esse possit ut tu in eo
multa verissime & iuste reprehendere
& punire possis) non iustificabitur in
conspectu tuo, quoniam interiora &
occulta hominis vides, in quibus nemo
perfecta præditus est iustitia aut ab o-
mni iniustitia & peccato immunis, ne-

mo,

mo, inquam, iustus aut mundus tuo iudicio, quantumlibet sanctus hominibus videatur, & ideo nullus iustificabitur in conspectu tuo, quare Paulus aiebat, Nihil mihi conscius sum sed non in hoc iustificatus sum. Sed heu me quia non tantum homo sed omnis viuens, id est etiam Angeli in conspectu tuo non iustificabuntur, quid ergo ego miserrimus & mortalis efficiam si tu iustus index intras in iudicium cum seruo tuo quia tu solus es in quo peccatum minime cedere potest, in cuius conspectu etiam astra & omnes cæli in quibus posita sunt munda minime existunt. Non intres ergo mecum in iudicium sed piè & misericorditer age, Quia persecutus est inimicus animam meam, Inimicus, inquam, caro mea, mundus & diabolus, qui verè omnes inimici mei sunt & semper persequuntur me quærentes deuorare animam meam, persecutus

cutus est animam meam tentando , af-
fligendo & contristando ac prauè sug-
gerendo , & Humiliauit in terra vi-
tam meam , humiliauit , inquam ini-
micus meus quantum in se fuit subiu-
gare , deicere & prostrare conatus est
in terram vitam meam , id est rationem
qua viuit & ab alijs differt animali-
bus anima mea ut ipsa ad terrena suis
suggestionibus ita inclinaretur ut cæle-
stia relinqueret & sic tota terrena fa-
cta vivil & detestabilis efficieretur , &
hoc non solum in me inimicus meus to-
tis suis viribus efficere conatus est sed
Collocauit me in obscuris , in ob-
scurus inquam , id est in prauam peccan-
di consuetudinem ita perduxit ut tan-
quam cæcus nil boni videre & peccata
mea non cognoscerem sed illa natura-
liter in me esse putarem . Collocauit me
inquam , in obscuris & fecit me , Sicut
mortuos seculi , id est sicut cæteros
pec-

peccatores nō spiritualiter viuentes sed
seculariter in peccatis morientes. Fecit
me, inquam, tanquā unum de mortuis
seculi qui pro amore seculi in anima
mortui sunt, & ideo, Anxiatus est su-
per me spiritus meus, in me tur-
batum est cor meum, Videns do-
mine Deus inimicum meum à persecu-
tione non cessare & in obscuris me col-
locare velle, & sicut mortuos seculi me
efficere præ dolore considerans pericu-
lum in quo fueram anxiatus est spiritus
meus, id est anima mea in me ipso per-
territa est, & cor meum turbatum est
in me propter tot mala in quæ incidi &
continuò incidere possim putans me
nullum recuperationis apud iustitiam
tuam inuenire aditum, ideo anxiatus
& turbatus extiti. Postquam verò an-
xiatus fui & turbatus per multiplicem
inimici consolationem latus factus per
spiritualem tuam ô domine Deus con-
fola-

solationem quam adeptus sum per tui
& operum tuorum contemplationem
& ex hoc Memor fui dierum an-
tiquorum, id est dierum aeternorum
tuæ aeternitatis diuinæ cuius memoria
in me spiritualem dilectionem & læti-
tiam causauit. Scriptum est enim, Me-
mor fui diei & delectatus sum, ex hac
enim dierum antiquorum recordatione
ad te deprecandum erectus sum, ex me-
moria nempè factorum tuorum quibus
cum in alios tum in me bonitatē tuam
mirificè declarasti, nihil siquidem est
quod æquè in spem bonam erigat atque
gestorum tuorum præssa consideratio.
Nemo enim adeo peccatis præmitur
ut non inueniat si superiora secula ex-
cutiat qui grauioribus aut paribus pref-
si veniam tamen te Deum misericor-
dem exorarint, nulla quoque possunt
tanta circumstare pericula quin facta
tua piissime domine occurrant reputas
qui

qui manu tua potentissima & plus aut
æquè difficilibus & ancipitibus erecti
sint, nulla denique terrebit tantopere
formidabilis hostium vis quin gesta
tua largissime domine commemorans
magis aut æquè formidabile fractamq;
diuinitus illicò agnoscat: de hac igitur
factorum tuorum perpensione dixi, Me-
mor fui dierum antiquorum, & non so-
lùm in diebus eternis seu in verisimili-
bus rebus sed etiam in creaturis tempo-
ralibus te aeternum & inuisibilem Deū
contemplatus sum, & Meditatus in
omnibus operibus tuis, quibus om-
nibus te tanquam misericordem depre-
cantibus subuenisse didici, Et in fa-
ctis manuum tuarum meditabar:
Quæsiui, inquam, in operibus tuis arti-
ficem, in creaturis te creatorē, in rebus
factis te earum misericordem condito-
rem & reperi tuam creaturam mihi in
speculum factam esse, ut in ea te Deum
meum

meum omnipotentem iustum, misericordem & pium cognoscerem, Inuisibilia enim Dei (ait Apostolus) per ea quæ facta sunt intellecta conspiciuntur & sempiterna quoque virtus eius diuinitas, quibus omnibus bene memoratis audaciam cepi, Et expandi manus meas ad te, quia in tuis operibus tua omnia opera bona esse cognoui & non à seipsis sed à te tuæq; bonitatis participatione bona existere percepi, & ideo tibi gratias agens expandi, inquam, in oratione manus meas ad te, tanquam ad bonorum omnium largitorem ex interiori & magno desiderio tuam consequendi misericordiam, Et anima mea sicut terra sine aqua tibi, Non solum ad te expandi manus meas extreiores & corporeas sed omnes vires animi mei, quia anima mea à te derelicta propter iniquitates meas arida facta sicut terra sine aqua fæcunditatem desi-

desiderans imbre appetit, sic anima
mea ne sterilis omnino deueniat & fru-
ctum minimè ferre possit gratiæ tuæ
pluuiam desiderans abs te aquam sa-
pientiæ, rorem gratiæ & fœcunditatis
pluuiam inhiare non desinit & ut in-
fundas deprecatur, tu ergo Velociter
exaudi me domine, dando citò gra-
tiæ pluuiam quia situit in te anima
mea, absque enim dilatione & omni
momento tua indigeo misericordia: si
aquam ergo longius dare differs, Defe-
cit spiritus meus, à te tanquam steri-
lis derelictus defecit, inquam, nisi ei è
vestigio ad sis & propter hoc Non a-
uertas faciem tuam, spiritum meum
derelinquendo & ab eo auferendo dif-
ferendoq; gratiæ tuæ donum, hoc enim
si feceris mihi denegando gratiæ &
misericordiæ collationem, Similis ero
descendentibus in lacum, id est ero
similis in morte damnatis & in hoc se-
culo

culo illis per culpam assimilabor. Ne
ergo illis in utroque tempore comparer,
Auditam fac mihi mane miseri-
cordiam tuam, *Fac, inquam, mihi*
misericordiam tuam auditam à Pro-
phetis, scilicet manifestatam & ab A-
postolis in seculo propalatam: fac me
sentire interius quod exterius facis au-
dire, & hoc fac manè, id est citò, manè,
inquam quia tandem noctem & tene-
bras patior quandiu diuina tua pietas
compungit & clementia pietatis indul-
get, at ubi vox mei pœnitentis audiri
cœperit & lux tua per indulgentiam
extēdi nox omnis à me abscedit & ini-
tium tuæ lucis accedit, in qua luce quis
errare potest? nullus, imo veluti in die
positus honestus ambulat, manè ergo
auditam fac mihi misericordiam tuam
Quia in te speravi, in te, inquam,
Deum verum, omnipotentem, pius
misericordem & summum bonum in
quo

quo ut Sapientia cātat, nullus sperauit
& confusus est, Speraui, inquam, in te
quia audiui, Prope est dominus o-
mnibus inuocantibus cum in ve-
ritate, & ut citò facias mihi miseri-
cordiam tuam, quia in te solo spem meā
posui non in rebus creatis vanis & men-
dosis. Notam fac mihi viam in qua
ambulem, Via in quam ambulare
desidero præcepta tua sunt in quibus
ut perseuerem fac mihi nota ut sit lu-
cerna pedibus meis à patre verbum lu-
minum descendit, tu enim illuminas o-
mnem hominem venientē in hunc mū-
dum. Notam mihi fac viam per illu-
minationem sancti Spiritus, demonstra
mihi iter ad te perueniendi per obser-
uantiam mandatorum tuorū per quam
si ostenderis in luce ambulabo, & ideo
Ad te leuaui animam meam, ut in
eam Spiritus sancti gratiam infundas,
eleuaui, inquam, animam meam ad te

H   spre-

spretis terrenis & caducis quibus prius
adhæseram & ad te æternum animam
meam erexi, igitur Eripe me de ini-
micis meis domine ad te confugi,
Non à te fugi contemnendo & lucem
tuam postponedo sed eam quærendo &
postulando, eripe me igitur de inimicis
meis, diabolo scilicet carne & mundo,
qui continuè ut in tenebris ambulem
me tentant, eripe, inquam ab inimicis
meis visibilis & inuisibilis ut il-
lorum insidiæ & impugnatio mihi no-
cere nec me seducere valeat. Quoniam
ad te domine confugi, ad te tanquam
verum patronum, ego tanquam verus
cliëtulus ut ab inimicis liberer postulo,
& ut meam veram agnoscas voluntate-
tem quæ in te est exoro & dico eripe
me, quia ad te confugi verum meū pa-
tronum, verum meum liberatorem &
ut ab eis eripias me adiungo. Doce
me facere voluntatem tuam, Tu
enim

enim qui *solus Deus verus es* & pater
misericordiarum & *consolationis* doce
me facere voluntatem tuam, id est mā-
data tua & quicquid me tibi benepla-
citum fuerit: cūm enim voluntatem
tuam me docueris quia ego ad te con-
fugi, facere quod vis non desistam: si
inquam, per Spiritus sancti tui infu-
sionem mandata tua me docueris &
spiritus sanctus in me permanferit, spi-
ritus immundi qui mei inimici sunt per
Spiritus sancti præsentiam ab anima
mea discedent & fugient. Rogo igitur
te clementissime pater ut doceas me vo-
luntatem tuam, Quia Deus meus
es tu, Deus meus, inquam, quoniam
me tibi totum tradidi, & ideo æquum
est ut me doceas voluntatem tuam, quia
tu es magister meus, Et Spiritus tuus
bonus deducet me in terram re-
ctam, Ecce quia supra in memoria æ-
ternorum & in contemplatione tua &

H 2 tuo-

tuorum operum delectatus sum ne magnitudo contemplationis me extolleret,
ne superbia fieret lætitia, lætis tristitia
misericordia, post verò tristitiam ad gaudia
concupitor plenèque spero quod spiritus
meus malus in terram peruersam infernalium scilicet pœnarum si alias per-
duxit nunc iam non perducet, quoniam
Spiritus tuus sanctus scilicet & bonus
deducet me in terram rectam, scilicet
cælestium gaudiorum de qua dicitur,
Portio mea in terra viuentium,
ad quam terram deducet me Spiritus
tuus sanctus per viam mandatorum tuo-
rum quam mihi notam fecisti, & hoc
non propter meritum meum quia hoc
minime merui, sed Propter nomen
tuum domine viuiscabis me in
æquitate tua, propter nomen tuum,
inquam quia mea merita desunt, sed
tua æquitate dignaris viuiscare me in
hoc seculo gratiæ vita, & in futuro vi-

ta

ta gloriæ, ego enim per peccatum me oc-
cidi, tu autem domine viuificabis me
propter nomen tuum, nomē enim tuum
Iesus est quod Saluator interpretatur:
ut enim rem nominis tui impleas tu eris
mibi Iesus, tu, inquam, eris meus salua-
tor & me viuificando tua æquitate sal-
uabis. Æquum est enim ut tua promis-
sione illum viuifices, qui in te sperat &
in te omnem suam ponit fiduciam, hoc
enim æquitatis tuae iudicio statuisti ut
perderes omnes seruorum tuorum ini-
micos, qui ideo seruis tuis inimici sunt
quoniam ipsi tibi seruire student: hanc
igitur ob causam, Educes de tribu-
latione animam meam, Educes,
inquam, de tribulatione huius seculi
ipsas minuēdo & prorsus in futuro au-
ferendo in tua misericordia & non in
merito meo, Et disperdes inimicos
meos, quos etiam meritò inimicos tuos
dixerim quia in me seruo tuo te domi-

H 3   num

num meum quantū in se est persequuntur & gloriam nominis tui, cui & non mihi salutem meam attribuo dicens, Non nobis domine non nobis, sed nomini tuo da gloriam. Hanc inquam gloriam saluti meæ aduersantur auferreque conantur inimici mei quare conuenienter adjicio, Et perdes omnes qui tribulant animā meā, diabolum scilicet, & omnes carnales motus corporis mei & cordis mei nec non mundum & omnes in eo obstinatos existentes & me tribulantes. Omnes enim isti nequiter suis insidijs affligere & contristare querunt spiritum meum meque abs te summo bono seducere conantur. Ego enim non aliunde inimicos habeo nec pro quibusunque terrenis actibus aduersarios, sed ideo inimicitijs dæmonum carnis & mundi labore, quoniam seruus domini Dei mei esse desidero & totis viribus studio. Perdes omnes

omnes igitur qui tribulant animam
meam, Quoniam ego seruus tuus
sum, ad te solum in mea tribulatione
recurrens veluti seruus ad dominū hu-
milis & fidelis tuo solo cultui. & ser-
uitio addictus & totus tibi mancipa-
tus recurro, nec timeo inimicorum meo-
rum inimicitias, quia illis per te domi-
num meum dispergis & pereuntibus,
ego ab eorum manibus eripiar & libe-
rabor propter nomen tuum, id est pro-
pter Christum dominum nostrum &
unicum filium tuum, cuius & passionis
eius meritis me animamq; meam
licet immeritam & indi-
gnam commen-
dare non
cesso.

Societas Iesu Paderborn.

F I N I S.

RIWIT